

MATTEÛS 28: 20, Zie, Ik ben met jullie Pasen, 5 april 2026,

Lieve mensen,

1 In de vroege morgen van Pasen gebeurt er iets heel wonderlijks daar bij het graf. De twee Maria's willen de grafspelonk van Jezus bekijken. Het Griekse woord 'bekijken' kun je ook vertalen met mediteren. Beide Maria's willen m.a.w. in hun verdriet en rouw overdenken wie Jezus was en wat Hij voor hen heeft betekend.

En dan schakelt de evangelist Matteüs plotseling over op een ander register. Matteüs vertelt het Paasevangelie aanmerkelijk anders zijn collega's Marcus, Lucas en Johannes. Bij Matteüs geen blik in de grafspelonk en geen lijkdoeken. Neen, alles begint bij hem met beven en grote schrik. Het Griekse woord 'fobie' valt vier keer. De aarde beeft. De bewakers beven van angst. En daarna klinkt het twee keer: wees niet bang, laat die fobie los.

Matteüs schakelt op die manier in bij onze eigen persoonlijke angsten en fobieën. Zoals schrik voor een gevreesde ziekte, angst voor de dood, angst voor de toekomst alleen zonder je gestorven liefste...En dan komen de troostwoorden van de andere kant: de engel, van de opgestane Jezus: Wees niet bang, Hij is opgewekt, Hij is er. Pasen is evangelie, één en al schitterend nieuws: Vrees niet! Hij is er!

2 Let nu op; kijk goed en mediteer mee. Iedere zin telt, ieder woord telt. Zie, een engel van de Heer, hij komt regelrecht uit de hemel, als een godsgeschenk. Wat doet hij? Deze engel loopt naar het graf, rolt de steen weg en gaat erop zitten. Wat is dat nou? Een engel die zit op de grafsteen. Het heeft iets lachwekkends. Ja, er klinkt veel humor en ironie op deze Paasmorgen. Deze weggerolde steen wordt NB een preekstoel. Opstanding, ja daar moet je dus even goed voor gaan zitten. Deze zittende engel op de steen is m.a.w. een vrolijke schaterlach uit de hemel. God zet de dood in zijn doodshemd. Het is dood aan de dood. Want Jezus, Hij is opgewekt, zegt de engel opgewekt tegen de beide Maria's. D.w.z. er is geen plaats meer voor de dood in Gods nieuwe wereld. Christus leeft, maar wel anders dan vroeger.

Deze zittende engel op de steen vind ik een voltreffer. Hij doet me denken aan Jezus op de koude steen. Dat was een geliefd beeld in de late middeleeuwen voor veel christenen. In het Catharijneconvent in Utrecht kwam ik ooit dit beeld tegen. Jezus zit op de koude steen, met zijn doornenkroon, zijn tekenen van lijden. En nu met Pasen zit de engel als boodschapper van de opgestane Jezus op de steen.

3 En dit kostbare tafereel uit het paasevangelie volgens Matteüs leidde tot de zogeheten paaslach, de risus paschalis in de middeleeuwen. De priesters en later predikanten begonnen hun paaspreek steevast met een grap, al dan niet geslaagd. U begrijpt dat ik ook in de verleiding kwam om

iets dergelijks te doen vandaag. Maar zo kort na 1 april ben ik enigszins uitgeput. Nou vooruit toch één:

Moos zegt tegen Sam: Jij krijgt van mij 10 euro, als je me vertelt waar God is!

Sam antwoordt prompt aan Moos: En jij krijgt van mij 100 euro, als je me zegt waar God niet is...

4 Pasen, dat is eerst schrikken en daarna lachen en vrolijk zijn. Zingen, jubelen, springen en dansen: want het is niet te geloven, en toch waar. De Heer is waarlijk opgestaan. De Gekruisigde is de Levende. De dood is dood. En de Opgestane vraagt ons om met Hem op te staan en mee te doen in Gods rijk van vrede, recht en nieuw leven. Ga, en je zult het zien. Je zult Hem zien.

5 Eigenlijk zit de crux in het slot van het Matteüsevangelie. Daar in het zogeheten zendingsbevel klinken de belangrijke werkwoorden uit de mond van Jezus tegen zijn leerlingen: Ga, leer en zie.

Je zou het ook rijmend zo kunnen zeggen: beef, leef, beleef en geef, Want wie met Jezus opstaat, wordt een ander mens. De beving voorbij, beven wordt eerbied hebben voor de wonderen en geschenken uit de hemel. Eerbied voor het leven dat God ons dag in dag uit schenkt.

Na beef: leef. Dat is waar ons geloof in God en de opgestane Christus ons toe roept. Leef. Laat alle doodse gewoonten en dodelijke woorden en angsten los, weet je vrij en voel je lichter worden. Sta op en ga.

En vervolgens beleef: uit je emoties. Betrek alles wat je ziet en hoort, je vreugde en verdriet, betrek alles in gebed en samenspraak met God. Betrek je belevenissen steeds op het sterke verhaal van Jezus.

En tenslotte: geef. Ja, dat leert Jezus ons als geen ander, met zijn woorden, preken, daden en wonderen. Steeds weer geven en delen de liefde en vrede waarmee God ons dag in dag uit overlaadt.

6 En zo komen we bij de ontknoping van Pasen. Het slotakkoord van het Matteüsevangelie en het afscheidswoord van Jezus, de Verrezen Heer, is zonneklaar: Zie, ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld,

Dat is het parool dat onze paaslach compleet maakt. Zie, Christus leeft en is met ons, hier en nu en wereldwijd. Zo rijmt het slot op het begin, het kerstverhaal: Jezus heet Immanuel: God met ons. Zie, Hij is met ons.

En zo is het. We mogen goed blijven kijken en luisteren zoals eens de beide Maria's dat deden bij het graf. Kijken naar de tekenen van Gods aanwezigheid. En dan is er veel te noemen: de natuur, de kievitsbloem, kunst, een schilderij met de veelkleurige liefdesstroom van boven naar beneden dwars door onze kruiservaringen heen. Mooie muziek, stilte, een gebaar van warmte en meelevens, vult u verder maar in.

Ja, Pasen begint donker met angst en beven en eindigt met licht en een vrolijke schaterlach. En een lokroep om zelf ook op te staan en te gaan Hem achterna.

Of zoals wij straks zullen zingen met het mooie paaslied uit de kloostergemeenschap van Iona in Schotland:

1 Wil je opstaan en Mij volgen als ik noem je naam?
Wil je dienen in 't verborgen, zonder roem of faam?
Wil je leven op de wind, broos en kwetsbaar als een kind?
Zul je geven wat Ik vind in jou en jij in Mij?

V: Moge het zo zijn, in naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest.

A: AMEN